

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 4C/32/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713202400
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Lapšanská
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2025:1713202400.35

Uznesenie

Okresný súd Pezinok v právnej veci žalobcu: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, ulica C. XX/XXXX, D., zastúpený: KADUC & PARTNERS s.r.o, IČO: 50 290 762, Trojičné námestie 4, Trnava proti žalovaným: 1/ A. E. B., nar. XX.X.XXXX, 2/ A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, 3/ F. F. B., nar. X.X.XXXX, všetci traja F. G. XX, B., všetci traja zastúpení: AK Kleberc Legal, s. r. o., IČO: 54 741 548, Tbiliská 13, Bratislava, o zaplatenie 1 260 000 eur, o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť žalobcu proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka č.k. 4C/32/2013-2413 zo dňa 24.07.2025 sa zamietá.

II. Sťažnosť žalovaných 1/-3/ proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka č.k. 4C/32/2013-2413 zo dňa 24.07.2025 sa zamietá.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 4C/32/2013 - 1635 zo dňa 23.08.2022 súd zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi sumu každý po 420.000,00 eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súd zároveň priznal žalobcovi 100 % nárok na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Co/43/2023 - 1862 zo dňa 30.11.2023 právoplatnosť dňa 02.02.2024.

2. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania zrušil (ide o uznesenie tunajšieho súdu č. k. 4C/32/2013 - 138 zo dňa 15.04.2013). Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zaväzujúcom výroku potvrdil.

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že žalobcovi priznal proti žalovaným 1/ až 3/, každému samostatne, nárok na náhradu trov prvoinstančného, odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 40%.

Žalobcovi priznal proti žalovaným 1/ až 3/, každému samostatne, plný nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

3. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/182/2024 zo dňa 31.03.2025, právoplatného dňa 07.05.2025, súd dovolanie žalovaných 1/ až 3/ odmietol a zároveň priznal žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovaným 1/ až 3/ v plnom rozsahu.

4. Uznesením č.k. 4C/32/2013-2413 zo dňa 24.07.2025 rozhodol vyšší súdny úradník o výške náhrady trov konania a zaviazal žalovaných 1/-3/ na ich zaplatenie. Pri vyčíslívaní náhrady trov právneho zastúpenia súd postupoval podľa príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v čase vykonania úkonu (ďalej len "vyhláška"). Súd pri priznaní náhrady trov právneho zastúpenia žalobcu vychádzal z hodnoty predmetu sporu určenej žalobcom v žalobe vo výške 1.800.000,00 eur (600.000,00 eur / žalovaný) (§ 10 ods. 2 vyhlášky). Pri stanovení výšky tarifnej hodnoty veci súd prihliadol na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Co/43/2023 - 1862 zo dňa 30.11.2023 v časti nároku na náhradu trov konania. Keďže odvolací súd výrok o náhrade trov konania súvisiaci so zastavením

konania v časti o zaplataenie sumy 540.000,00 eur zrušil, bolo potrebné rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania zohľadňujúci i čiastočné späťvzatie žaloby z pôvodne uplatňovaného nároku na zaplataenie sumy 1.800.000 eur. Nakoľko žalobca vzal žalobu v časti o zaplataenie sumy 540.000,00 eur po začatí konania späť, pričom z obsahu spisu nevyplývalo, že by tak urobil pre správanie sa žalovaných po začatí sporu, resp. ich plnenie uvedenej sumy po začatí sporu žalobcovi, procesné zavinenie na zastavení konania nebolo možné pričítať žalovaným; v uvedenej časti bolo preto nutné konštatovať ich úspech, ktorý predstavuje 30 % (540.000,00 eur z 1.800.000 eur). Vo zvyšnej časti uplatňovaného nároku v sume 1.260.000,00 eur bol úspešný žalobca, a teda jeho úspech predstavoval 70 % (1.260.000,00 eur z 1.800.000,00 eur). Nakoľko žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 70 % a žalovaní boli v konaní úspešní v rozsahu 30 %, celkový úspech žalobcu predstavuje 40 % (70 % - 30 %). Znamená to teda, že čiastočné späťvzatie žaloby v sume 540.000,00 eur bolo odvolacím súdom zohľadnené pri rozhodnutí o výške rozsahu nároku na náhradu trov konania, súd prvej inštancie preto v rozhodovaní o výške trov konania (§ 262 ods. 2 CSP) vychádza z tarifnej hodnoty veci 1.800.000,00 eur / traja žalovaní, teda zo sumy 600.000,00 eur. V zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje sumu vo výške 1.621,73 eur (zo sumy 600.000,00 eur). Súd aplikujúc ustanovenie § 251 CSP a ustanovenia vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, s poukazom na právoplatné rozhodnutia súdov v danom konaní týkajúce sa nárokov na náhradu trov konania, zaviazal žalovaných, každého samostatne, na náhradu trov konania v celkovej výške 18.072,94 eur.

5. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka doručil sťažnosť právny zástupca žalobcu. Dôvodil, že žalobca dňa 16.4.2024 predložil podaním vyčíslenie trov konania v zmysle Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len ako "Vyhláška") na Okresný súd v Pezinku, vo výške 28 001,20 eur za každého žalobcu. Žalobcovmu predloženému vyčísleniu trov konania zo dňa 16.4.2024 nebolo vyhovené, resp. vyššia súdna úradníčka modifikovala žalobcom vyčíslenú čiastku tak, že ju znížila z dôvodu nepriznania niektorých úkonov právnej služby právnenmu zástupcovi žalobcu, resp. ich nepriznania v celom rozsahu alebo priznania v menšom rozsahu, ako ich vyčíslil žalobca. Žalobcovi nie je zrejmé, prečo mu za úkon právnej služby - podanie zo dňa 2.9.2021 - stanovisko žalobcu k listom (vyjadreniam) žalovaných zo dňa 1.7.2021 a 4.8.2021 nebola priznaná odmena. Odôvodnenie je zúžené výlučne na konštatovanie, že predmetný úkon právnej služby nebol "podaním vo veci samej", a že "žalobca nebol vyzvaný". S uvedeným žalobca nemôže súhlasiť, t. j. považuje tento záver za nesprávny. Vo veci konajúci súd - vyššia súdna úradníčka - síce označila podanie žalobcu zo dňa 2.9.2021, obsahujúce stanovisko k listom (vyjadreniam) žalovaných zo dňa 1.7.2021 a 4.8.2021, za také, ktoré nepovažuje za podanie vo veci samej, avšak obsah tohto podania jednoznačne a bezprostredne súvisí s prebiehajúcim súdnym konaním. Ide konkrétne o reakciu na podania žalovaných, ktoré sa priamo týkajú predmetu sporu, a ktorých obsah je zjavne spôsobilý ovplyvniť meritórne rozhodnutie vo veci. Žalobca sa v podaní opakovane vracia k neschopnosti žalovaných preukázať úhradu kúpnej ceny za nehnuteľnosť, čo je kľúčovou skutočnosťou celého konania. Za tejto situácie je nepochybné, že predmetné vyjadrenie má charakter podania vo veci samej, keďže sa vzťahuje na okolnosti, ktoré môžu mať priamy vplyv na rozhodnutie súdu.

6. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podali i žalovaní sťažnosť. V sťažnosti namietali, že, podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (§ 9 a § 10) sa základná sadzba tarifnej odmeny určuje podľa tarifnej hodnoty veci a podľa počtu úkonov. Tarifnou hodnotou je výška peňažného plnenia alebo cena práva, ktorých sa právna služba týka, a rozhodujúci je stav v okamihu, keď sa právna služba v danej veci poskytuje. Ak dôjde k zúženiu žalobného nároku, právna služba poskytnutá následne už nesmeruje k pôvodnej hodnote, ale k hodnote zostatkovej. Je preto v rozpore so zásadou proporcionality a hospodárnosti, ak sa za úkony po späťvzatí priznáva odmena, ktorá vychádza z hodnoty, čo je mimo predmetu konania. Skutkový podklad sťažnosti je pritom jednoznačný. Žalobca pôvodne žaloval celú kúpnu cenu 1 800 000 eur, avšak po doručení vyjadrenia Žalovaných, v ktorom bola zdokladovaná obrana o vyplatení časti kúpnej ceny prostredníctvom úveru vo výške 540 000 eur, žalobu v tomto rozsahu sám vzal späť. Uspokojeniu časti kúpnej ceny nasvedčovali aj Dodatok č. 1 z 07.02.2011 a Dodatok č. 2 z 25.02.2011 ku kúpnej zmluve, ktoré boli súčasťou listinných dôkazov. Je teda nesporné, že od okamihu späťvzatia sa všetky ďalšie procesné úkony už týkali len zostatkovej sumy 1 260 000 eur a k tejto hodnote mala byť primeraná aj základná sadzba tarifnej odmeny.

7. Podľa § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady

trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

9. Základná sadzba tarifnej odmeny sa podľa § 9 ods. 1 vyhlášky stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

10. Súd preskúmal rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, ktorým nepriznal žalobcovi odmenu za úkon právnej služby zo dňa 02.09.2021. Ide o stanovisko žalobcu k listom (vyjadreniam) žalovaných zo dňa 01.07.2021 a 04.08.2021. Keďže obsahovo nejde o písomné podanie vo veci samej, na podanie vyjadrenia / stanoviska, nebol žalobca vyzývaný, súd mu odmenu za toto podanie nepriznal. Z obsahu spisu súd zistil, že žalobcovia sa písomne vyjadrili k súdom preposlaným podaniam žalovaných zo dňa 01.07.2021 a 04.08.2021, bez výzvy na vyjadrenie. Písomné stanovisko žalobcov k podaniam bolo zo strany žalobcov zaslané na základe vlastnej úvahy a iniciatívy. Čo do obsahu sa jedná o vyjadrenie kde žalobcovia opakovane tvrdia, že žalovaní neunesli v konaní dôkazné bremeno, preukázať úhradu kúpnej ceny a účelovo zavádzajú. Tieto a podobné vyjadrenia realizovala strana žalobcov v konaní mnohokrát, nakoľko sa vyjadrovali prakticky ku všetkému, avšak samotné podanie zo dňa 02.09.2021 neprináša žiadne nové tvrdenie, právny názor, či dôkaz. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. V tomto prípade nejde o účelný a efektívny úkon právnej služby a nemožno súhlasiť ani s tvrdením právneho zástupcu v sťažnosti, že sa jedná o podanie sa vzťahuje na okolnosti, ktoré môžu mať priamy vplyv na rozhodnutie súdu. V podaní strana sporu iba opakuje to, čo už povedané bolo, čo napokon právny zástupca i sám potvrdzuje: " Žalobca sa v podaní opakovane vracia k neschopnosti žalovaných preukázať úhradu kúpnej ceny za nehnuteľnosť, čo je kľúčovou skutočnosťou celého konania ". Súd má za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne, ak sa toto podanie žalobcov náhradu trov konania nepriznal.

11. Súd prvej inštancie z dôvodu sťažnosti žalovaných preskúmal rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, k nemu vzťahujúce sa právne predpisy a ustálenú judikatúru, kde dospel k záveru, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka je vecne správne a majúce oporu v rozhodnutiach súdov vyššej inštancie, vrátane Ústavného súdu Slovenskej republiky. Do pozornosti žalovaným dáva najmä rozhodnutie Ústavného súdu SR: Za tarifnú hodnotu v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov sa považuje výška peňažného plnenia, ktorého sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby.

Rozhodujúcim momentom pre určenie tarifnej hodnoty je teda hodnota v okamihu začatia poskytovania právnej služby, a nie hodnota predmetu poskytnutia právnej služby v čase (dobe) vykonania každého jednotlivého úkonu právnej služby.

(nález Ústavného súdu SR z 27. septembra 2018, sp. zn. IV. ÚS 202/2018, zdroj a právna veta: ustavnysud.sk).

12. Iný názor vyjadril napríklad Krajský súd v Bratislave v tej istej veci.[2] Podľa tohto názoru sa pri každom úkone právnej služby má vychádzať z "hodnoty predmetu poskytnutia právnej služby v čase (dobe) vykonaného predmetného úkonu právnej služby". Preto ak napríklad žalobca vezme čiastočne žalobu späť, odmenu za úkony vykonané po späťvzátí treba určiť na základe zníženej sumy, nie pôvodne žalovanej sumy.

13. Všeobecné súd sú viazané právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky. Sú povinné ho rešpektovať a priamo aplikovať v súdnej praxi. Jednotlivý (odlišný) názor Krajského súdu vyslovený jedným senátom, nemá potenciál prelomiť právny názor vyslovený Ústavným súdom SR a ani tunajší okresný súd nemá túto ambíciu. Ústavný súd sa k danej problematike vyjadril pomerne jasne a jeho názoru zodpovedá tak gramatický ako aj logický výklad Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., § 10 ods. 2 / : Ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

14. S odkazom na vyššie uvedené, je uznesenie vyššieho súdneho úradníka správne a sťažnosti proti nemu podané, sú nedôvodná, čoho dôsledkom je ich zamietnutie.

Poučenie:

Proti tomu rozhodnutiu je odvolanie nie možné podať odvolanie.